

LOVE AND INFORM- ATION

AV CARYL CHURCHILL

MALMÖ
STADSTEATER

LOVE AND INFORMATION AV CARYL CHURCHILL

SVERIGEPREMIÄR INTIMAN 21 SEPTEMBER 2013

FÖRESTÄLLNINGENS LÅNGD CA 1 TIMME OCH 35 MINUTER (INGEN PAUS)

ÖVERSÄTTNING SOFIA STENSTRÖM

FÖRLAG NORDISKA APS

REGI ANNA SJÖVALL

SCENOGRAFI OCH LJUS CARINA PERSSON

KOSTYM MAGDALENA STENBECK

MUSIK ANDERS ORTMAN

MASK AGNETA VON GEGERFELT

I ROLLERNA GÖRAN DYRSSEN, JOSEFIN IZIAMO,
MATTIAS LINDEROTH, KARIN LITHMAN, ERIK OLSSON, SANDRA STOJILJKOVIC
OCH JOHAN ZETTERBERG (*praktikant från Teaterhögskolan i Malmö*)

GÖRAN DYRSSEN

JOSEFIN IZIAMO

MATTIAS LINDERÖTH

KARIN LITHMAN

ERIK OLSSON

SANDRA STOJILJKOVIC

JOHAN ZETTERBERG

Tänk dig

att du står stilla på en flygplats där människor passerar dig i en strid ström. Du hör lösryckta samtal som hela tiden avbryts av nya. Eller att du befinner dig mitt i en instagramkarta eller i bruset av ett twitterkonto. Hur ska du tolka allt du hör? Skapa dig en bild av hur världen ser ut eller hur livet ska levas? Och när formulerar du din världsuppfattning? Efter första eller hundra samtalet?

Vem är det som har formuleringsrätten i vårt samhälle, tar på sig hatten som omvärldsanalytiker? Har makten av att vara den som pratar?

Vinnaren levererar bäst och snabbast tolkning av Syrienkrisen, det norska valet, effektivaste bantningsmetoden. (Ja, 5:2 är bäst, det är vetenskapligt bevisat. Because I told you so.) För det finns ju bara en sanning kring Gud, vindkraftverkens påverkan på havsmiljön eller hur barnen ska fostras. Det vet ju varje nybliven förälder som desperat orienterar sig i informationskaskaderna och försöker förstå betydelsen av att barnet vänder bort blicken.

Problemet med alltihop, är väl att ingen orkar lyssna på det lilla barnet som står mitt i instagramkartan. Orkar drunkna i ögonen på sin partner vid gaten. När man först måste scrola alla Jesper Juul-artiklar, lägga ut bilder på finaste sommardagen och formulera lösningen på Lundsbergsfrågan. För om jag pratar så finns jag.

Anna Sjövall, regissör

VAD DET BOKSTAVLIGEN STÅR ÄR "BERGET FLICKA DÖRR"

*Trött på alla som kommer med ord,
ord men inget språk
for jag till den snötäckta ön.
Det vilda har inga ord.
De oskrivna sidorna breder ut sig åt alla håll!
Jag stöter på spåren av rådjursklövar i snön.
Språk men inga ord.*

Tomas Tranströmer, "Från Mars -79"

I en artikel i *The Guardian* skriver journalisten och författaren Mark Lawson: "Since the death of JD Salinger one of my biggest regrets as an interviewer is that Caryl Churchill declines to speak publicly about her work." Han beskriver Churchill som en av teatervärldens mest innovativa och provocerande dramatiker och utifrån intervjuer med flera av hennes medarbetare framträder bilden av en ödmjuk dramatiker med stor konstnärlig integritet, som under repetitionerna fokuserar form och effekter, men inte uppehåller sig vid innehåll och betydelse. Kritiker talar däremot om hur hon tematiserar frågor kring makt, sex, kapitalism och genus och det har författats flera avhandlingar om hennes litterära verk.

Det är inte helt ovanligt att författare inte vill prata om sina verk, men i ljuset av pjäsen *Love and Information* blir Churchills hållning estetiskt och politiskt konsekvent. Scenen "Kinesisk poesi" skulle kunna betraktas som en läsanvisning. I scenen försöker ett par rollfigurer översätta en rad ur en kinesisk dikt. Eftersom kinesisk poesi är uppbyggd av ideogram blir den vidöppen för tolkningar och lämnar en stor del av skapandet åt läsaren. "Vad det bokstavligen står är 'berget flicka dörr'", säger en av rollfigurerna i scenen, men deras tolkningar löper snabbt från "En flicka uppe från berget väntar utanför min dörr", via "Bergtet är en dörr som bara en flicka kan öppna", till "Flickan är stor som ett berg och kan inte komma in genom dörren". Information är inte entydiga fakta, utan tvärtom startpunkter för tolkningar, tycks Caryl Churchill vilja påminna oss om. Och den som för tillfället kontrollerar tolkningen, berättelsen, är den som har makten.

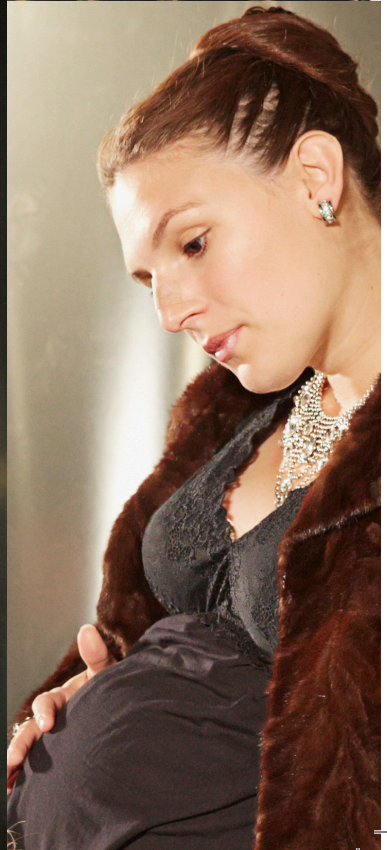
I *Love and Information* famlar karaktärerna desperat efter tolkningar för att få kontroll och makt över sina liv. De försöker sätta ihop sina livsberättelser, samtidigt som de ständigt översköjs av samtidens störtflod av information. Världen utan tolkning, utan berättelse, är något skrämmande, som människan erfar när hon ställs inför det som inte helt ryms i språket: våld, död, men kanske också kärlek. I scenen "Sorg" svarar den sörjande med information på alla frågor, men kan inte tolka sin situation. "Ledsen, jag har inget att berätta. Ingenting verkar särskilt intressant." Det är en replik som kan låta kall, men handlar snarare om den avgrund som är språklöshet. Ett sorgearbete handlar till stor del om att göra döden begriplig, spinna in sorgen i språk. Språket är något vi klamrar oss fast vid, kanske en livsnödvändig illusion av trygghet och kommunikation, som blir verklig när vi tror på den.

Jag tror inte det är någon slump att Churchill sökt sig just till dramatiken. På scenen tillkommer det som ligger bortom språket. Jag talar då inte om gester och blickar, utan om det enkla och ofattbara faktum att orden kommer ur sårbara kroppar, som befinner sig i en specifik situation och miljö, och existerar och dör oavsett språket. Teater är inte bara ord. Teater är också kroppars rörelser och spår av rådjursklövar i snön. På så vis kan den kanske i sina bästa stunder gestalta en sårbarhet och en mening bortom orden. Jag tänker att Churchill, genom att vägra kommentera sina verk, dels öppnar för skådespelarnas, kropparnas, tolkningar, dels vägrar kontrollera berättelsen, eftersom hon inte tycks tro på en berättelse, en tolkning, en sanning.

Den sista scenen i *Love and Information* består av falska frågor och svar, desinformation. Insprängd i denna frågesportsliknande svada finns repliken: "Älskar du mig?" och senare svaret "Ja". Vill man är det sanna repliker i en meningslös informationsflod. Eller så är både svaret och frågan lika falska som övriga frågor och svar. Jag tror att det mest givande sättet att möta pjäsen *Love and Information* liknar läsningen av en kinesisk dikt. Vad det bokstavligen står är berget flicka dörr. Resten är upp till er.

Sofia Stenström, översättare

LÄTLISTA

1. Depression (Love And...)
2. And?
3. Rorövovarorsopporåråketot (*sång av Mari Göttesdotter*)
4. Genes (*sång av Mari Göttesdotter*)
5. Dog (*sång av Mari Göttesdotter*)
6. Beats
7. And Love

Musiken finns på iTunes och Spotify.

Inspicient Kattis Blanking
Produktionsassistent/sufflör Ellen Nilsson,
Sara Backlund Hammar

Teknikmästare

Piotr Kassaraba, ansvarig och snickeri
Jonathan Flygare, ljud
Joel Kästel, ljus
Johanna Lindborg, ljus
Kalle Magnusson, rekvisita

Teknisk koordinatör Karin Ragnarsson

Kostymkoordinatör Marie Jonsson

Kostymateljé Andrea Stenman,

Sten Stjernqvist, Anja Svärd

Praktikant kostymateljé Heidi Svärd

Påklädare Alicja Ekerholm, Tove Johansson

Färgning och patinerig Alicja Ekerholm

Rörelseinstruktör Jonas Svensson

Marknadschef Jenny Bång

Art director Johan Sjövall

Informatör/Programredaktör Carin Hebelius

Föreställningsfotograf Peo Olsson

Försäljningschef Maria Girke Magnusson

Ansvariga publikvärdar Sandra Andersson,

Josefin Larsson, Fredrik Lövgren, Ellen Magnusson

Tryck KSPrint Digitaltryck, Malmö

Koordinator Smedjan Johan Lindsjö

Koordinator Dekormåleri Katarina Hedetoft Lindeberg

Koordinator Snickeri Christer Mattsson

Tapetserare Mikael Palmqvist

Specialeffektsmakare Erik Pilesjö

Konstruktör Anders Turesson

Scenografisamordnare Styrbjörn Engström

Verkstadschef Dan Sörensen

Producent Lisa Ericstam

Dramaturg Anna Kölén

Teknisk chef Maria Månsson

Chef maskavdelningen Agneta von Gegerfelt

Chef kostymavdelningen Sten Stjernqvist

Föreståndare kostymervice Gyöngyi Balázs

Ljusansvarig Sven-Erik Andersson

Transportansvarig Hans Wendel

Ekonomichef Leif Jönsson

Städledare Rinna Möller

Chefsassistent Anna Andrén

Teaterchefer och ansvariga utgivare

Petra Brylander och Jesper Larsson

Alla påsar är inköpta second hand, och djuren är ekologiskt uppstoppade efter att ha dött en naturlig död.

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV
UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN
VAR VÄNLIG STÅNG AV MOBILTELEFONEN

MALMÖ STADSTEATER